

HRVATSKI *glasnik*

Godina XXIV, broj 50

18. prosinca 2014.

cijena 200 Ft

Dan hrvatske kulture u Aljmašu

BURICA
IGRA,
SVIRA..."

„Lipi ko slika“

8. stranica

Mala pčelica Maja

9. stranica

25 ljet kantorica

11. stranica

Komentar

Rođenje novog života

Za Božić se kaže da je najradosniji kršćanski blagdan, ali radost je potpuna ako se oko bora okupe djeca i vesele se zajedništvu obitelji. Približavanjem blagdana sve češće se sjetim obitelji, bračnih ili izvanbračnih parova koji slave bez djece, ili djece koji slave bez svojih roditelja. Promatraljući svoju bližu sredinu, trebam uočiti da mnogi mlađi ili mlađi parovi nemaju djecu, ili djeca nemaju oba roditelja, ili su roditelji sami kod kuće, a ima i mnogo takvih koji će blagdan obitelji trebati provesti osamljeno. Govore mi stariji kako je bilo veselo za Božić kada je otac donio slamu u kuću i na njoj su se igrali, kada je na stolu bilo samo orahnjace i jabuke. Danas su stolovi puni, ali ima li onoga pravog blagdanskog osjećaja koju može zračiti samo obitelj? Živimo u vremenu u kojem su zbog različitih okolnosti poremećeni mnogi odnosi, a posebice oni u obiteljima. U mnogim je obiteljima samo jedan roditelj, a sve češće se javlja i pojava među mladima da ne žele utemeljiti obitelj, tj. ne žele imati djecu ili već prekasno se odlučuju. Razlozi su svemu tome složeni, od važnosti ostvarenja karijere, do stjecanja egzistencije, materijalnih dobara. Mnogi tek tada počinju razmišljati o djeci kada su sve to ostvarili, no u vrijeme gospodarske krize ostvarenja svega toga se odmiče. Naravno, može se to ocijeniti i pozitivno, da mlađi razmišljaju odgovorno o odgajanju djece znaјuci da odgoj iziskuje podosta materijalnih sredstava, ali velik je broj i onih koji raspolažu svim uvjetima za utemeljenje obitelji pa ipak to ne žele. Biti majka ili otac najljepši je posao, ali jednak tako je i najteži, stoga odluku o roditeljstvu treba donijeti pomno i pametno. No često nailazimo i na takve ljude koji su upali u zamku sebičnosti, žešto duže uživati svoju tzv. slobodu, jer mnogi brak i obitelj smatraju da je to neka vrsta ograničavanja slobode i nemogućnosti napredovanja u poslovnom i društvenom pogledu života. Dijete traži odričanje, a danas mlađi teško se odlučuju na to, pa smatraju lagodnijim život bez njih, ali nisu svjesni toga što time gube. Kako bismo mogli uvjeriti naše mlade da je rođenje djeteta odista velika radost, da to upotpunjuje čovjekov život, bez obzira na brige i poteškoće? Možda s dobrim primjerom, možda druženjem obitelji s djecom s onima koji ga nemaju, možda im pokazati da imati dijete najdublji je i najbogatiji osjećaj na svijetu i nema one slobode, tulumařenja, odlaska u kafiće, koji bi zamjenio užitke osjećaja roditeljstva. Dijete daje posebnu snagu odraslima u svim poteškoćama i dok su u njihovu društvu, zaboravljaju na umor, ljutnju, i da je pod borom nešto manje poklona nego što je znalo biti. Dosta je i slamica na kojoj se može dobro igrati ako se u obitelji vole.

beta

Glasnikov tjedan

U vremenu došašća zasigurno si, poštovani čitatelju, ponukan stečevinom globaliziranoga svijeta, na svoj stol stavio četiri adventske svijeće. Tri ljubičaste i jednu ružičastu. S ljubičastima si iz nedjelje u nedjelju paleći ih, izražavao svoju pokoru i obraćanje, pripremao se za dolazak malog Božića, a paleći ružičastu, veselio se rođenju malog Božića Isusa. Vrijeme prosinca nas pomalo usporava, tjeru na razmišljanje i razgovore sa samima

prvoga stoljeća surovice od prethodnih stoljeća, jer nam omogućuje da široko vidimo, ali istodobno tako često zatvaramo oči pred onim što ne želimo vidjeti. Ne znam koliko bi nas podarilo čobanina i pastira kada bi zakucao na naša vrata, ili bi te «siromahe» otjerali s kućnoga praga. Solidarnost navješćuje i došašće, traži se konak gdje bi se rodio mali Bog, ali ostaje tek štalica i sijeno. Svatko od nas ima svoje božićne, one koji su mu najbliži i najdraži. Najljepši je Božić ako smo zajedno sa svojima jer toliko malo dana imamo za to. Neki su sretni, a nekim drugima je upravo Božić dan kada su najusamljeniji. Meni je Božić i miris tamjana posebna priča djetinjstva. Iz „šupe“ u dvorištu i s otvorenoga kamina na kojem je pucketao badnjak grijući nas cijelog dana, uzeo se žar u limenu posudu. Na žar bacio tamjan. I tako se mirisni dim počeo šetati našim dvorištem, stajama, zalutao među drveće, ušao u naše sobe i zamirisao ispod pokrivača.

Meni je Božić i miris tamjana posebna priča djetinjstva. Iz „šupe“ u dvorištu i s otvorenoga kamina na kojem je pucketao badnjak grijući nas cijelog dana, uzeo se žar u limenu posudu. Na žar bacio tamjan. I tako se mirisni dim počeo šetati našim dvorištem, stajama, zalutao među drveće, ušao u naše sobe i zamirisao ispod pokrivača.

sobom. Čitamo kako se trebamo duhovno spremiti, a ne materijalno. Svatko na svoj način. Nije bitna sv. Barbara i sv. Nikola zbog darova, nego zbog pruka koje oni sa sobom nose iz bremenitih stoljeća koja su iza naših predaka. Ali na poruke se zaboravlja i uglavnom ostaju tek torbe pune darova, u potpunu materijaliziranome svijetu, u kojem se «uspjeh» mjeri isključivo tek materijalnim dobrima. Darovima iskupljenja. Možda je ovo vrijeme dvadeset i

jući nas cijelog dana, uzeo se žar u limenu posudu. Na žar bacio tamjan. I tako se mirisni dim počeo šetati našim dvorištem, stajama, zalutao među drveće, ušao u naše sobe i zamirisao ispod pokrivača. Svijeća je gorjela na stolu, svačija, bilo je tajanstveno i bajkovito dok su se fritule okretale u vrelom ulju. Čovjek, zasićen njima, otiašo je na polnočku u iščekivanju blagdana. Sretan Ti Božić 2014., dragi čitatelju!

Branka Pavić Blažetin

**Sretne božićne
blagdane!
Uredništvo
Hrvatskoga
glasnika**

Budimpešta, 15. studenoga 2014.

Odluka o raspodjeli finansijskih sredstava za projekte/programe hrvatske zajednice u Mađarskoj u 2014. g.

Povjerenstvo za dodjelu finansijskih sredstava za projekte/programe hrvatske manjinske zajednice u Mađarskoj u 2014. godini, donijelo je Odluku o raspodjeli finansijskih sredstava za projekte/programe hrvatske zajednice u Mađarskoj u 2014. godini. U odluci povjerenstva, koju donosi i potpisuje veleposlanik Goran Grlić Radman, između ostaloga stoji: Povjerenstvo je razmotrilo pristigle prijave i prema kriterijima navedenima u javnom natječaju za prijavu programa i projekata udruga i ustanova hrvatske nacionalne manjine dalo prijedlog za dodjelu finansijske potpore za 18 podnositelja zahtjeva u Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Budimpešti (ukupnom iznosu 133.000,00 kuna) i 18 podnositelja zahtjeva u GKRH u Pečuhu (ukupnom iznosu 127.000,00 kuna), prema priloženim tablicama. Tablice s odobrenim potporama bit će objavljene na internetskim stranicama VRH Budimpešta.

Povjerenstvo se također suglasilo kako će isplata sredstava za sufinanciranje programa biti u mađarskim forintama (HUF), prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate.

Uzimajući u obzir očekivane troškove valutne konverzije, Povjerenstvo je rezerviralo sredstva u iznosu od 6.000,00 kuna. Ako određeni dio rezerviranih sredstava preostane nakon okončanja

svih isplata, on će se naknadno dodijeliti određenom programu ili projektu hrvatske zajednice u Mađarskoj, temeljem podnesene dokumentacije.

Nastavno na donesenu Odluku veleposlanik će potpisati ugovore s korisnicima finansijskih potpora koji djeluju na državnoj razini i na konzularnom području koje pokriva Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Budimpešti.

Generalna konzulica RH u Pečuhu potpisat će, nastavno na Odluku veleposlanika RH u Budimpešti, ugovore s korisnicima finansijskih potpora koji djeluju na području Baranjske, Bačko-kiskunske i Šomođske županije. Članovi Povjerenstva također su utvrdili kako će, nastavno na prihvaćenu preporuku XII. zasjedanja Mađarsko-hrvatskoga mješovitog odbora za manjine, u svrhu ljetovanja hrvatske djece iz Mađarske u Vlašićima na otoku Pagu, Hrvatskoj državnoj samoupravi biti isplaćeno 75.000,00 kuna, na način da će se između Veleposlanstva RH u Budimpešti i Hrvatske državne samouprave potpisati poseban ugovor o prijenosu sredstava, a koja će se isplatiti u protuvrijednosti eura prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate.

-MCC-

GENERALNI KONZULAT REPUBLIKE HRVATSKE
PEČUH, Ifjúság u. 11. – tel.: +36-72-210-840
fax: +36-72-210-575 e-mail: pecs@mvep.hr

Redni broj	INSTITUCIJA/UDRUGA	PREDLOŽENI PROJEKTI I PROGRAMI ZA 2014. GODINU	Zatraženo (kuna)	Odobreno (kuna)
1.	Udruga baranjskih Hrvata	Božićni koncert (HP priredba)	9.000,00	7.000,00
2.	HS Dombovar	Hrvatski dan u Dombovaru (troškovi orkestara)	34.000,00	7.000,00
3.	Kulturna i vjerska udruga šokačkih Hrvata Vršenda	Obnova šokačke čitaonice (obnova kamina)	35.500,00	6.000,00
4.	HS Vršenda	Za uspješniji rad (HP programi)	12.000,00	4.000,00
5.	Hrvatsko kazalište Pečuh	Lutkarska predstava Pčelica Maja (kostimi)	50.000,00	13.000,00
6.	HS Šomođ	Županijski Dan Hrvata (HP priredba)	13.125,00	6.000,00
7.	Zaklada Zornica	Zornica nova, časopis (tisak)	24.950,00	7.000,00
8.	KUD Podravina	Margaretino ljeto u Bakru (put)	15.125,00	6.000,00
9.	HS Salanta	Advent u Zagrebu (put, prijevoz)	7.000,00	4.000,00
10.	HKU „Ladislav Matušek“ Kukinj	Nabava nošnje, instrumenta i put	18.750,00	8.000,00
11.	HS Kukinj	Bošnjačko sijelo (HP priredba)	15.000,00	5.000,00
12.	Visoka škola J. Eötvösa Baja	Nabavka računala	10.000,00	6.000,00
13.	HK August Šenoa	Kulturni programi	37.000,00	14.000,00
14.	Čitaonica mohačkih Šokaca	Pranje na Dunavu (troškovi KUD-ova, HP)	34.000,00	11.000,00
15.	HS Gara	Hodočašće u Međimurje i Zagorje (prijevoz)	9.000,00	5.000,00
16.	KUD Vizin	Ljetna škola tambure (smještaj i hrana za djecu)	12.500,00	8.000,00
17.	Hrv. manj. samouprava Harkanj	Nabava knjiga, računala, učila za djecu	35.000,00	7.000,00
18.	Čavoljska hrv. samouprava	Bratske veze (put)	3.571,42	3.000,00
19.	Dr. Ivica Đurok	knjiga „Šokci Hrvati u Mađarskoj i Baranji“, str. savjetnici, tipografija, graf. oprema, obilazak šokačkih naselja	20.000,00	0,00 (zahtjev nije prihvaćen)
			UKUPNO ZATRAŽENO	UKUPNO ODOBRENO
			360.520,00	127.000,00

VELEPOSLANSTVO REPUBLIKE HRVATSKE
BUDIMPEŠTA, Munkácsy Mihály utca 15
tel.: +36-1-2694955 – fax: +36-1-3541319 – e-mail: vrhbp@mvep.hr

Redni broj	INSTITUCIJA/UDRUGA	PREDLOŽENI PROJEKTI I PROGRAMI ZA 2014. GODINU		
1.	Hrvatska državna Samouprava	Državni dan Hrvata u Mađarskoj	20.000,00	11.000,00
2.	Savez Hrvata u Mađarskoj	Državni dan Hrvata u Mađarskoj	26.400,00	11.000,00
3.	Zemaljsko društvo mađarsko-hrvatskog prijateljstva (Kapošvar) na promicanju prijateljstva RH-HU	Prekogranična suradnje prijateljskih mesta iz Hrvatske i Mađarske, suradnja s civilnim organizacijama i institucijama	20.485,00	7.000,00
4.	Hrvatski vrtić, osnovna škola, gimnazija i učenički dom – Budimpešta	II. susret hrvatske i mađarske mladeži u Zánki Tjedan hrvatske kulture u HOŠIG-u	20.000,00	15.000,00
5.	Medijski centar Croatica	Razvoj Hrvatskog glasnika (mjesečni prilog 8 stranica, mala novinarska radionica, online HG www.mcc.hu)	44.000,00	10.000,00
6.	Croatica Kft, neprofitna izdavačka kuća	Održavanje i unapređenje e-archive Hrvata u Mađarskoj	15.000,00	5.000,00
7.	Društvo Gradičanskih Hrvata u Ugarskoj	Očuvanje gradičansko-hrvatske vjerske baštine i „Dan mladine“ u Koljnofu-susret gradičansko-hrvatske mladeži	13.350,00	10.000,00
8.	Koljnofsko hrvatsko društvo (Koljnof) u partnerstvu: Hrv. samouprava Koljnof, Društvo Hrvati, Matica hrv. Šopron	Očuvanje hrvatskog identiteta u Koljnofu (tamburaški i plesački tabor, suradnja s prijateljskim mjestima u RH)	28.850,00	6.000,00
9.	Društvo Hrvati-Horvátok (Koljnof) u partnerstvu: Šopronsko hrv. kult. društvo, Matica hrv. Šopron, Čakavská kat. Šopron	VI. koljnofski međunarodni hrvatski književni susreti	11.500,00	6.000,00
10.	Hrvatska samouprava Petrovo Selo u partnerstvu: HKD Gradiče Društvo hrvatskih političara u Gradišću	Kulturna jesen u Petrovom Selu	10.000,00	9.000,00
11.	Hrvatsko-mađarska Osnovna škola Petrovo Selo u partnerstvu:	Turistička udruga Hrvata u Mađarskoj „Opet zajedno!“ – program suradnje sa prijateljskom Osnovnom školom iz Donje Zeline	6.500,00	3.000,00
12.	Hrvatska samouprava Hrvatski Židan vjersko i kulturno društvo, Hrv. kul. društvo Čakavci i Opć. samouprava H. Židan	Nastupi Židanske kazališne skupine u partnerstvu: Hrv. katoličko omlad., po Gradišću i prijateljskim mjestima u Hrvatskoj (Sračinec, Hercegovac)	10.000,00	8.000,00
13.	Društvo Horvata kre Mure (Sumarton)	„Jesen u Pomurju“ (Ljušćenje kukuruza, Martinje, Smotra pomurske popevke, Priprema adventskih i božićnih ukrasa, Žive jaslice)	22.700,00	5.000,00
14.	Hrvatska samouprava Murakeresztur	Prisjećanje na Nikolu Žrinskoga povodom 350. obljetnice njegove smrti i pada Novog Zrina	9.500,00	5.000,00
15.	Hrvatska samouprava Serdahel u partnerstvu s Osnovnom školom Katarina Zrinski Serdahel	Odgjono-obrazovna suradnja pomurskih Hrvata iz Serdahela i Sveučilišta u Zadru	8.840,00	8.000,00
16.	Hrvatska samouprava Narda u partnerstvu Pjevački zbor i tamburaški sastav Narda	Organizacija Božićnog koncerta i izdavanje seoskog kalendara i novina – Partnerstvo Narda-Mursko Središće	26.032,00	4.000,00
17.	Undansko hrvatsko društvo u partnerstvu	Hrvatska samouprava Unda Sakupljanje i prezentiranje narodnih nošnji Gradičanskih Hrvata u Mađarskoj	20.120,00	5.000,00
18.	Hrvatska samouprava VII. okruga Budimpešta	Organizacija umjetničke izložbe, konferencije i Hrvatske večeri s prijateljskim gradovima iz RH (Požega, Karlovac) u suradnji s HOŠIG-om	6.000,00	5.000,00
			UKUPNO ZATRAŽENO	UKUPNO ODOBRENO
			319.277,00	133.000,00

ĐAKOVO – Kako donosi portal Đakovačko-osječke nadbiskupije, mons. Đuro Hranić primio je 10. prosinca u Nadbiskupskom dvoru u Đakovu pečuškog biskupa mons. Györgya Udvardyja zajedno sa njegovim suradnicima. Susret je bio u Svećeničkome klubu, a nazoooooooooooo mu je đakovačko-osječki nadbiskup u miru, mons. Marin Srakić, te djelatnici i suradnici središnjih ustanova nadbiskupije. Tema je susreta bila buduća pastoralna suradnja dviju nadbiskupija, te veze vjernika Mađara s prebivalištem u Hrvatskoj te vjernika Hrvata s prebivalištem u Mađarskoj. Sudionici susreta potom su se podijelili u dvije radne skupine u kojima se raspravljalo o pastoralnoj suradnji na različitim područjima te o mogućim zajedničkim projektima.

PEČUH – U Zsolnayjevoj četvrti 19. prosinca priređuje se hrvatska i makedonska plesačnica. Plesove uz glazbenu pratnju Orkestra Vizin podučava Vesna Velin. Ulaz je 300 forinti. Priredba se ostvaruje uz potporu Nacionalnoga kulturnog fonda (NKA).

ŠOPRON – Hrvatska samouprava i hrvatske udruge dotičnoga grada srdačno Vas pozivaju 20. decembra, u subotu, u 14.30 u šopronsku crkvu Svetoga Duha, na božićni koncert KUD-a «Seljačka sloga» iz Buševca. Gosti iz Hrvatske će isti dan svojim nastupom razveseliti i Koljnofce u mjesnoj crkvi.

Okrugli stol u Serdahelu

„Kako nastaviti rad poradi očuvanja nacionalne samosvijesti u Pomurju“ bila je tema okrugloga stola 11. prosinca u Serdahelu, u Fedakovojoj kuriji, za čiju se organizaciju pobrinula Hrvatska samouprava Zalske županije. Na okruglome stolu gostovali su vodeći predstavnici Hrvata u Mađarskoj: Mišo Hepp, glasnogovornik Hrvata u Parlamentu, i Ivan Gugan, predsjednik Hrvatske državne samouprave, odnosno pomurski zastupnici HDS-a i predsjednici pomurskih mjesnih hrvatskih samouprava.

Marija Vargović, Mišo Hepp, Ivan Gugan, Ladislav Gujaš

Hrvatska samouprava Zalske županije smatra svojim zadatkom usklajivanje hrvatskoga društvenog života unutar regije, te prihvatiti ulogu posredovanja u svezi s narodnosnim pitanjima između državnih i mjesnih organizacija, upravo zbog toga je organiziran okrugli stol na koji su pozvani sudionici sve tri razine hrvatskoga samoupravnog sustava. Nakon mjesnih narodnosnih izbora utemeljile su se narodnosne samouprave u kojima obnašaju dužnost i „nova lica“, stoga su članovi županijske organizacije smatrali da prvi korak u uspostavljanju dobroih odnosa jest osobno upoznavanje i zajedničko razmatranje problema, mogućnosti poradi budućnosti, odnosno raspravljanje tko na koji način može pomoći glede razvitka i očuvanja nacionalne samosvijesti u Pomurju. Okrugli je stol otvorila Marija Vargović, predsjednica Hrvatske samouprave Zalske županije, pozdravljajući sve uzvanike i zahvaljujući im na odazivu te Stjepanu Tišleru, načelniku sela Serdahela, na ponuđenome mjestu. Gđa Vargović u početku je zamolila glasnogovornika g. Heppa da predstavi djelovanje parlamentarnog Odbora za narodnosti i da objasni s kakvim pitanjima, problemima mu se mogu obratiti hrvatske organizacije. Mišo Hepp smatra da je Odbor za narodnosti za vrijeme polugodišnjega djelovanja uspio postići neke rezultate glede preinake narodnosnog i izbornog zakona. Informirao je sudionike o namjenjenim sredstvima za narodnosti u 2015. godini, koji su povećani s dvije milijarde forinti (za 13 narodnosti). Saznalo se i to da će od 15. prosinca biti objavljeni natječaji za narodnosne programe, civilne udruge, tabore, usavršavanja, a rok predaje natječaja bit će 31. siječnja 2015.

Ivan Gugan, predsjednik Hrvatske državne samouprave. izrazio je zadovoljstvo u svezi s organiziranjem okrugloga stola, što je zapravo prvi korak u usuglašavanju mišljenja, jer prema njegovu mišljenju bilo kako su se odvijali narodnosni izbori, ciljevi svih regija i aktivista hrvatskoga narodnosnog života su isti, možda način ostvarenja ne zamišljaju na jednak način, ali upravo zbog toga su važni razgovori, rasprave da se pronađe najbolje rješenje za sve sudionike.

Predstavnici pomurske regije iznijeli su probleme očuvanja jezika i kulture, naime prema njihovu mišljenju regija je bila uvihek u nepovoljnem položaju zbog dijalekta i nekadašnjih povijes-

nih okolnosti itd. U Pomurju osim tri hrvatske osnovne škole (jedna je područna) ne postoje nikakve druge hrvatske ustanove (nije ih bilo ni prije), zbog toga učenje jezika neprekidno se odvija samo u tim ustanovama, također već gotovo jedno stojeće nema redovitih hrvatskih misa, nema stručnjaka za tamburicu, folklor itd. Hrvatske samouprave nedostatak tih važnih činitelja pokušaju smanjiti sa svojim djelovanjem, ali očuvanje hrvatstva voljeli bi postaviti na sigurnije temelje. U tom pogledu gosti su predložili utemeljenje neke hrvatske ustanove koja bi ubuduće mogla djelovati u okviru Hrvatske državne samouprave, kao što djeluju i druge. Nacrt te ustanove trebaju izraditi predstavnici pomurske regije, a u dalnjem pomoći su obećali i glasnogovornik i HDS-ov predsjednik. Za olakšanje tehničkih poslova dogovoren je da će HDS-ov ured poslati razne dokumente o utemeljenju ustanove, pa ako regija odluči o sjedištu, o profilu i djelovanju ustanove, opet će se moći usuglašavati. Razgovaralo se i o hrvatskome vjerskom životu u regiji i neriješenoj teškoći održavanja misa na hrvatskom jeziku. U tom je pogledu također obećana pomoć.

beta

Dvije milijarde forinti više za narodnosti u 2015. g.

Na okrugli stol predstavnika hrvatskih samouprava održanog u Serdahelu 11. prosinca Mišo Hepp, hrvatski glasnogovornik, stigao je s dobrim vijestima, o čemu je informirao nazočne i naš tisak: Parlamentarni Odbor za narodnosti djeluje pola godine, ali već je uspio dati prijedloge za promjenu četiri zakona u svezi s narodnosnim i izbornim zakonom. U zadnja dva mjeseca s lobiranjem smo postigli da su nam s dvije milijarde forinti proračun za 2015.g. povećali, naravno, za 13 narodnosti, podijeljeno po veličini narodnosnih skupina. To će se ugraditi u proračun dotičnih narodnosti, za ustanovnu pozadinu, za državnu samoupravu, bit će malo povišice i za županijske i za mjesne samouprave i nešto i po učinku.

Kao član Hrvatsko-mađarskoga mješovitog odbora, a i kao član Hrvatsko-mađarskog odjela interparlamentarne unije (prije nekoliko dana izabran), nadam se da će naše asocijacije urodit plodom, ali za to treba imati dobru volju i Hrvatska. Mislim da se ne može ni na taj način raditi kako je radio Ured za Hrvate izvan Republike Hrvatske (čiji sam član također), da su sve hrvatske organizacije u Mađarskoj dobine ukupno 230 tisuća kuna potpore, a jedan projekt iz hrvatske zajednice, dobio je 100 tisuća kuna potpore. Hrvatska, nažalost, ne zna koji je sustav hrvatske zajednice u Mađarskoj, koji su službeni putovi. To se ne može tako raditi, da se ne pita onoga koga treba pitati. Ako imamo ustanovnu pozadinu, onda treba pregovarati s njima. Hrvatska matica iseljenika ima malo sredstava, ipak nam može npr. sa školom plesa ili tamburice, već godinama besplatno osigurava nekoliko mesta za naše mlade. Možda bi Hrvatska trebala više zaviriti kako se mađarska država brine za Mađare izvan zemlje. Bilo gdje im osiguraju tisak, informacije, Duna televizija po cijelome svijetu emitira program, u susjednim zemljama održavaju im ustanove itd.

Dan hrvatske kulture u Aljmašu

Sjećanje na biskupa Ivana Antunovića, preporoditelja bačkih Hrvata

U suorganizaciji Hrvatske samouprave grada Aljmaša, Rimokatoličke župe i Bunjevačkog «Divan kluba», 29. studenog u bačkome Aljmašu priređen je Spomendan u čast Ivana Antunovića, naslovnog biskupa i preporoditelja bačkih Hrvata, te Dan bunjevačkohrvatske kulture.

Spomendan je prvi put organiziran 1992. godine na poticaj đurđinskog župnika, pokojnog Lazara Ivana Krmpotića, i otada se priređuje svake godine, te se njegovim riječima može reći da su suhe kosti oživjele. U povodu 125. obljetnice imenovanja Ivana Antunovića (Kunbaja, 1815. – Kalača, 1888.) za naslovnog biskupa postavljena mu je spomen-ploča na pročelju župnog ureda gdje je proveo umalo 20 godina. Imamo tri velike priredbe, uz prelo, spomendan Ante Evetovića Miroljuba, koje nam ulijevaju vjeru i daju nam snage da idemo dalje. – reče nam uz ostalo Valerija Petrekanić Koszó.

Program je počeo misnim slavljem na hrvatskome jeziku koje je predvodio tsvankutski župnik vlč. Franjo Ivankačić, a s njime suslužio aljmaški župnik János Bergmann. U prigodnoj propovijedi, posvetivši je blagdanu Krista Kralja, koji se slavi posljednje nedjelje kroz liturgijsku godinu, velečasni Ivankačić pozvao je okupljene da slijede put Isusa Krista, Kralja istine, pravde, ljubavi i mira. Prisjetivši se života i djela biskupa Ivana Antunovića, koji je dvadeset godina župnikovao u Aljmašu, uz ostalo reče da je on živio i radio u duhu Evandelja. Sve što god je imao, i svoje sposobnosti, i svoj novac, darivao je drugima. U njegovoј župi, u njegovoј kuriji bilo je mjesta za siromahe, za gladne, za potrebne. Toliko ljudi školovao je o svome trošku, toliko toga je napisao, ali ne radi svoje slave. Sve što je napisao, i svoje knjige i novine, posvetio je za dobrobit svoga naroda, za njegovo prosvjećivanje, čime je do danas ostao uzorom kako živjeti i raditi za druge, za svoj narod. Misu su svojim čitanjima i molitvom vjernika uljepšali polaznici predmetne nastave hrvatskoga jezika, a pjevanjem članovi aljmaškoga crkvenog zbora pod vodstvom župnoga kantora Istvána Aradija. Na kraju mise vlč. Ivankačić posvetio je spomen-vijence. Ove je godine svečanost održana u župnoj crkvi. Naslovnog biskupa Ivana Antunovića prigodnim se riječima prisjetila Valerija Petrekanić Koszó, predsjed-

Valerija Petrekanić Koszó s učenicima

nica aljmaške Hrvatske samouprave. Zatim su kod spomen-ploče biskupa Antunovića, postavljene na pročelju župnog ureda, vijence položili aljmaški gradonačelnik Balázs Németh, čelnici Hrvatske samouprave i Bunjevačkog «Divan kluba» te aljmaških narodnosnih udruga i gostiju.

U okviru Dana hrvatske kulture u Prosvjetnom središtu priređen je prigodni kulturni program koji je u nazočnosti mnoštva okupljenih Aljmašana i ljubitelja bunjevačke kulture otvoren zajedničkim pjevanjem «bunjevačke himne» Kolo igra, tamburica svira, a u ime domaćina nazočne je pozdravila Valerija Petrekanić Koszó.

– Biskup Antunović ostavio nam je u nasljedstvo da poštujemo naše stare, njihov jezik i običaje, jer bez njih mi nismo više ono što želimo biti: vjerni sinovi i kćeri našega puka. Toga puka koji je niz stoljeća čuvao sve po čemu smo prepoznatljivi, naše običaje, plesove ili, kako mi kažemo, naše narodne igre i pjesme koje u naše vrijeme možemo vidjeti već samo na pozornici prigodom ovakvih događaja kao ovo naše večernje veselje. Pokušat ćemo razveseliti sve vas da bismo vas malo vratili u ona vremena kada se naša kola, pa i druge igre nisu izvodile, nego naprsto igrale pred djevojačkim kućama, u mijanama i drugdje. To je trajalo dugo dok nismo stigli do toga da se sve svodi na jednu priliku, ili dvije godišnje, imajući u vidu prela, spomendane i slične događaje. Reći ćemo, to je više nego

ništa. Zato smo mi naumili da vam donesemo pred oči šarenilo naše baštine, šarene poput otkanoga starog čilima naše lijepo Bačke, uza zvuke tamburice.

Uz domaće izvođače u programu su nastupili aljmaški njemački i mađarski pjevački zbor „Ószikék“, te gosti iz Tompe i Gare. Djeca iz dječjeg vrtića, koje je pripremila Ružica

Juhas Mondović, program su otvorili s bunjevačkim dječjim igrama, plesovima i kazivanjem stihova. Polaznici hrvatskoga jezika kazivali su stihove na hrvatskome jeziku, a školski KUD «Danica», koje je uvježbala učiteljica Valerija Petrekanić Koszó, izveo je splet bunjevačkih plesova. Pod vodstvom Zorice Kubatov, KUD „Kolo“ iz Tompe izveo je makedonske plesove. Domaći KUD „Zora“, utemeljen 1995. godine, predstavio se sa spletom bunjevačkih plesova koje je uvježbala voditeljica društva Anica Dódony. Redoviti sudionici aljmaških priredaba, članovi orkestra Bačka, s kojima je ovaj put nastupio i američki etnoglazbenik Mark Foley, zaljubljenik tambure i tamburaške glazbe, izveli su omiljene bunjevačke narodne i starogradske napjeve.

U večernjim satima priređen je bunjevačkohrvatski bal, a za dobro raspoloženje pobrinuo se garski tamburaški sastav „Bačka“.

Dodajmo kako će bunjevački Hrvati u Aljmašu dogodine proslaviti dvadesetu obljetnicu KUD-a „Zora“ i dvjestotu obljetnicu rođenja biskupa Antunovića. Kako kaže Valerija Petrekanić Koszó, te su obljetnice vrlo važne jer će to biti prigoda da se okupe i svi bivši „Zorini“ plesači, a na dostojan će način proslaviti i drugu obljetnicu, koju će obilježiti susretom hrvatskih crkvenih zborova.

Stipan Balatinac

Došašće u Olasu

U organizaciji olaske Hrvatske samouprave, petu godinu zaredom priređeno je Hrvatsko došašće u tamošnjem domu kulture. Ove godine taj se događaj zbio 6. prosinca. Gosti dana bili su Ženski pjevački zbor Snaše iz Pogana, sajčanska Folklorna skupina Biser i gosti prijatelji iz prijateljskog naselja Gajića. Prepun dom kulture, izrazito intimna i svečana atmosfera, okupljeni Hrvati Šokci i iz Olasa. Malo ih je, iz dana u dan sve manje. Svaki gubitak osjećaju kao tragediju na putu nestajanja ove male hrvatske oaze u Olasu, naselju u kojem žive Nijemci, Mađari i Hrvati. Znate li, dragi čitatelji, kako je prije šezdeset i više godina u Šarošu bilo najviše Hrvata Šokaca, potom Mađara i Nijemaca (Švaba), a u Olasu najviše Nijemaca (Švaba), Mađara, a potom Hrvata Šokaca. Tako se i moglo dogoditi da su Nijemci u Šarošu dobro naučili hrvatski, a Hrvati u Olasu njemački.

Goste su pozdravili Ana Rozinger i Magda Popović, predsjednica i dopredsjednica olaske Hrvatske samouprave. Gdje u kući, mir i sloga, tamo Bog da blagoslova! Prostrti božićni stol s tri stolnjaka, kruh s krunicom (patricom), voće, orasi, svijeća i okičeno božićno drvce, jabuka s kovanicama, slama ispod stola, košara s plodovima zemlje ubranim u jesen. Došašća i običaja sjetila se Magda Popović priopovijedajući ih okupljenima, dok su djeca Marko Horvat i Milan Popović čeprkali

šli smo na zornice, kaže, mlađi nisu išli, ali su stari svi išli. I sada ne propuštam ni jednu nedjeljnju misu ni misu na svetke. Pekla se „badnjača“, pogača od brašna za kruh koja se ukrašavala. Četiri pletenice se plele i ukrašavale ukrasima na četiri ugla; ružice, kvočka i pilići, Sunce i Mjesec, ardon i burad... Na Badnjak se kuhao „suparni“ grah i „papule“ (satrven grah s češnjakom) i makom tjestava. Postilo se. Obitelj se okupila, djeca su bila u štali čekajući Božića, malog Isusa. „Stara“ (očeva mati) donijela

je slame, metnula je pod stol, na stol košaru u kojoj je bilo svega onoga što su željeli da imaju u novoj godini. Tri stolnjaka su stavili, ispod donjega krupnoga novca, neka bude novaca, to se držalo sve do Tri kralja. Molilo se i pjevale su se svete pjesme, a u ponos se išlo na polnoćku. Na Božić se služio bijeli kruh badnjača, debela gibanica s makom i

orahom, kokošja juha, sarma, meso... Djeca su išla „čeprkati“ čestitajući Božić. Čekao se pastir, čordaš i čoban, oni su se čekali i darivali, bili su oni veliki „siromaci“ pa su se oni darivali.

Magda Popović kaže: Svi su moji iz Olasa pokušavaju čuvati sjećanje na običaje predaka. Za Badnjak smo se jako spremali, čistili kuću, štale, dvor, neka sve bude čisto. Vraćali dugove kako bi mirno dočekali Božić, neka sve bude „sredito“. Začelo se Sv. Katom. Kazali su: Sveta Kata zatvara vrata! Prestali su balovi, svatovi se nisu

Prepun olaski dom kulture

šibom u žaru govoreći: Koliko žari, toliko jaji... i šibajući goste kao „mladenci“ na četvrti dan Božića, govorili: Živi, zdravi bili, mnogo godina živili... Kata Katić i Magda Popović „divanili su“ mi o običajima šokačkih Hrvata oko Pečuha. Sedamdeset-trogodišnja Kata Katić iz Šaroša se udala u Olas prije pedeset i nešto godina, kada je još u Šarošu bilo veliko blato. Svadba je bila u Olasu, zabava u tamošnjem domu kulture. S pokojnim mužem se upoznala u Šarošu, on je tamo dolazio na zabavu kada je bio kakav god. Nije se udala u nošnji, koju i danas voli iznad svega, nazivajući je najljepšom na svijetu.

Kata Katić iz Šaroša se udala u Olas prije 53 godine

Koliko žari... – Milan Horvat, Milan Popović i Magda Popović dočarali su nekadašnje došašće.

držali, sv. Barbara čuvala nas je od bolesti i nagle smrti. Na Barbaru se sijalo žito, stavili bi ga u prozor kako bi bilo zeleno za Badnjak. Išlo se na zornice ujutro rano. Na Svetu Lucu su djevojke napisale cedulje s muškim imenima, stavile ih pod vankuš te svaki dan do Božića po jednu bacale i ona koja je ostala s imenom na njoj, bilo je ime njenoga „švalera“. Muški su začeli praviti stolac, za dvanaest dana bi trebao biti gotov stolac koji bi odnijeli na „koruš“ te bi vidjeli koja je žena vještica. Na Svetu Lucu su počele i brojenice, naime do Badnjaka je bilo dvanaest dana, dakle dvanaest mjeseci te se svaki dan gledalo i prognoziralo vrijeme za sljedeću godinu. Uz priču i nastup gostiju, druženje i tople riječi, unuke, djecu, roditelje, bake i djedove družili su se Olasci i na ovogodišnjem adventskom okupljanju.

Branka Pavić Blažetin

Izložba u somborskome Gradskom muzeju

Hrvati Šokci na vjenčanim fotografijama – „Lipi ko slika”

U organizaciji Udruženja građana «Urbani Šokci», u okviru Dana hrvatske kulture u Gradskome muzeju u Somboru otvorena je međunarodna izložba starih fotografija na temu vjenčanja i na božnjih predmeta podunavskih Hrvata Šokaca pod naslovom „Lipi ko slika” i „Na božni predmeti”.

Na izložbi su se u lijepom broju okupili predstavnici udruga uključenih u ovaj projekt, te pojedinci iz Sombora i okolnih naselja. Suradnici izlagajući bile su udruge bačkih Hrvata: HKPD «S. S. Kranjčević» – Bereg (Bački Breg), KUDH «Bodrog» – Monoštor (Bački Monoštor), KPZH «Šokadija» – Sonta, UG «Tragovi Šokaca» – Bač, HKUPD «Dukat» – Vajska, HKPU «Zora» – Vajska, HKUPD «Matoš» – Plavna, te pojedinci iz Sombora. Osim toga, gosti izlagajući bili su još Gradski muzej Vinkovci (Hrvatska), Hrvatske udruge iz Gajica, Draža i Duboševice (Hrvatska), zatim Baranjskoga Petrovog Sela, te Hrvatska samouprava iz Santova. Naime, Santovci su ustupili petnaest fotografija koje je sakupio Santovac Živko Mandić, od kojih je sedam izloženo na zajedničkoj izložbi podunavskih Hrvata Šokaca. Bio je to treći zajednički projekt s UG «Urbani Šokci», nakon što su Santovci prijašnjih godina bili zastupljeni na znanstvenome skupu Pasionske baštine i na izložbi izvorne šokačke nošnje, također u Gradskome muzeju u Somboru.

Pozdravljajući okupljene, ravnatelj muzeja Branimir Mašulović, uz ostalo reče da je pred nama završnica projekta koji je uradilo somborsko Udruženje građana «Urbani Šokci». Kako uz ostalo reče, Gradski muzej ima tu čast da već dugi niz godina njeguje partnerski odnos s ovim Udruženjem, a sve poradi očuvanja duhovne i kulturne baštine Hrvata Šokaca. Ovo je peti ili šesti projekt koji su zajedno organizirali, a radili su ga na obostrano zadovoljstvo. Zato što somborsko Udruženje na taj način može predstaviti svoje projekte građanima Sombora, a Muzej zauzvrat dobiva obimnu duhovnu i kul-

turnu građu vojvođanskih Hrvata Šokaca, što je za njih bitno jer predstavlja ostavštinu za budućnost.

Uime domaćina i glavnih organizatora nazočne je pozdravila Marija Šeremešić, predsjednica UG «Urbani Šokci» iz Sombora koja je tom prigodom govorila o samoj zamisli izložbe i konceptu međunarodnoga značaja. Zahvalila je ravnatelju i kustosima Muzeja koji su priredili izložbu, ističući da se ona ne bi ostvarila bez suradnika koji su im ustupili izložbeni materijal, a to su bile udruge bačkih Hrvata iz Vojvodine, ali i susjedne Mađarske i Hrvatske.

Nemanja Sarač, član gradskog vijeća za kulturu, podržao je ovakve zajedničke projekte. Naglasio je da je Sombor u svojoj dugo prošlosti uvijek bio most između različitih kultura i naroda, ali i znatno više od toga. On je bio mjesto na koje su oni rado dolazili, na kojem su rado odstojali i živjeli u skladu. Ono što imaju, danas je dokaz da to i dalje traje.

Izložbu je otvorila etnologinja, magistrica znanosti Ljubica Gligorević, muzejska savjetnica Gradskog muzeja Vinkovci iz Hrvatske, iz najstarijeg europskog grada, između ostalog napomenuvši da je posrijedi vrijedna i važna izložba, govoreći o ljepoti koja se krije u šokačkim nošnjama predstavljenim na vjenčanim fotografijama iz prošlosti Hrvata Šokaca, koji su do danas očuvali tradicijsku nošnju. Budući da je fotografiranje u prošlosti bila rijetkost, a radilo se samo u najvažnijim životnim prigodama, one nam čuvaju nekadašnji sklad koji se danas više ne može vidjeti, samo u scenskom prikazu. I nabožni predmeti, koji su sastavni dio izložbe, dio su bogate kršćanske, šokačke baštine na

svim prostorima, od Rumunjske do Bosne. Iznad svega pohvalila je zlaganje somborskog Udruženja na promicanje tradicijske bogate baštine, šarolike i lijepo, a za buduće naraštaje.

Nakon otvorenja izložbe priređen je kulturno-zabavni program u Gradskoj kući, u okviru kojega je i predstavljen novi nosač zvuka «Fajlen Isus, Dvice» Kraljica Bodroga iz Monoštora, koje su program uljepšale tradicijskim dvoglasnim pjevanjem, a svoje stihove govorile su Marica Mikrut, Tonka Šimić i Marija Šeremešić. Na kraju se predstavio i TS «Sokoli» iz Gajica koji je izvornim tamburaškim melodijama i pjesmama, ali i hrvatskim uspješnicama oduševio okupljene. Uslijedilo je druženje uza zajedničku večeru, a za dobro raspoloženje pobrinuli su se mladi tamburaši iz Gajica.

Stipan Balatinac

Trenutak za pjesmu

NEBO DAJ OKU

Nebo daj oku
zvijezdu visoku vidjeti,
jer triju kralja
stazicu valja slijediti.

Svjetla nebesa
čine čudesa rođenom,
anđeli svoju
pjesmicu poj u malenom.

Kraljima zvijezda
u Betlem kaže stazicu,
po njoj su tako
spoznali lako štalicu.

Tamjan i zlato,
mast dragu na to uzeše,
slijedeći svjetlost,
od Boga milost, podoše.

Došav u Betlem,
pred Kralja mладог падоše,
darove svoje
Isusu kralju dadoše.

Hrvatska božićna pjesma

**Ja mislim da se mala pčela zvala Maja,
mala, drska, bistra pčela Maja,
mala pčela što kroz let,
sva u čudu gleda svijet.**

U režiji Tatjane Bertok Zupković, 12. prosinca pečuško Hrvatsko kazalište premijerno je izvelo lutkarsku predstavu Mala pčelica Maja, prvu predstavu sezone 2014./2015.

Pčelica Maja prekrasna je priča za najmlađe iz koje djeca upoznaju, između ostalog, život kukaca koji im je itekako nepoznat. Pčele su oduvijek vezane za čovjeka i prirodu. Danas postoje istraživanja koja nam kazuju da bez pčela život na Zemlji ne bi bio moguć. Želimo da se našom pričom djeca zabave i nešto nauče, kaže redateljica predstave, nastale prema motivima svjetski omiljene priče Walde-mara Bonselsa, članica Drame osječkog HNK i profesorica na Odsjeku za kazališnu umjetnost osječke Umjetničke akademije, nositeljica Nagrade hrvatskoga glumišta za 2014. godinu Tatjana Bertok Zupković. Pohvalno govori o svojoj odličnoj družini glumaca lutkara koji su ostvarili predstavu Mala pčelica Maja za Hrvatsko kazalište u Pečuhu. Četvero glumaca, od čega troje glumaca lutkara; Maja Lučić (pčelica Maja), Matea Grabić (pčela Kasandra, pčela Magda, vilin konjic Marta, pauk Magda, Vilenjak, Dejan Fajfer (zlatna mara Pepi, sobna muha Bob, Komarac, stonoga Herkul) te Goran Smoljanović (balegar Karlo, bubamara Slavko i Stršljen) u četrdesetak minuta lutkarske igre dočarali su nam svijet pčelice Maje i njezino putovanje zelenom livadom te upoznavanje njezinih stanara kroz potragu za ljudima, koje na kraju pronalazi u gledalištu spomenutoga Kazališta. Ovoga puta u njegovoј predstavi putuje sama, bez Pavla, prema Bonselsavom izvorniku (originalu).

Lutke je oblikovala i izradila Ria Trdin, scenografiju i oblikovanje kao i izradbu potpisuju Ria Trdin i Ivica Zupković, za glazbu se pobrinuo Tin Tonković, majstor tona je Tamás Laurer, majstor svjetla Béla Ilkaházi, garderobijerka Katica Bunjevac, a rezvizitor Jozo Kovačević. Svima nama poznata je priča o pčelici Maji, objavljena 1912. godine. Svjetsku popularnost stekla je 1975. godine s japanskom crtanim serijom, a tu je i dugometražni crtani film Alexa Stadermanna i Simona Pickarda Pčelica Maja (Maya the bee) koji je nedavno (u listopadu 2014.) sinkroniziran, premijerno izведен i u hrvatskim kinima. Ovdje nije naodmet spomenuti i premjeru vinkovačkoga Gradskog kazališta «Jozu Ivakić» Waldemar Bonsels, Pčelica Maja, redateljice Maje Lučić 6. studenoga 2014. Dio spomenute družine vinkovačke predstave potpisuje i ostvarenje pred-

Mala pčelica Maja

stave pečuškoga Hrvatskog kazališta. Pčelica Maja, Mala pčelica Maja priča je o Majinu izlasku iz čelije sača u košnici i njezinu znatiželjnem upoznavanju svijeta livade, ali ne samo nje nego i potoka kroz potragu za ljudima. Na svom putu susreće se s brojnim kukcima. Iz svih susreta nauči ponešto novo što je obogaćuje sklapajući pri tome prijateljstva. Uči, a sa svojim znanjem u plesnom ratu pomaže u obrani košnice od strašnih stršljena. Znate li što su stršljeni, draga djeco? Stršljeni (Vespa) jesu najveće ose, dosežu duljinu od 45 milimetara. Pravi stršljeni sačinjavaju rod vespa iz obitelji osa te se razlikuju od ostalih osa širinom svoga tjemena (dio kukčeve glave iza očiju), koje je razmjerno veće kod ovog roda, i prednjim kružnim gasterom (dio abdomena iza osinog struka). Stršljeni love kukce, posebice vole pčele te ih vrebaju najčešće pred samim ulazom u košnicu. Osim pred košnicom, love pčele i za vrijeme odlaska ili dolaska na pašu. Uhvaćenu pčelu odnose na obliž-

je drvo gdje joj iz mednoga mjeđura isišu nektar, a prsne mišiće sažvaču, pomiješaju sa slinom te ih tako pretvore u sluzavu kašu kojom hrane svoj pomladak. Nije ni čudo što je Kasandra, brižna Majina učiteljica, upozorila Maju na njih i što je došlo do strašnog obračuna pčela i stršljena te, zamislite, pčelinje pobjede.

Glumci lutkari igrali su sa štapnim i stolnim lutkama, jer su poticali bube koje liječu, kaže doktorica lutkarstva Maja Lučić koja je završila studij u Bratislavu. Lutkarstvo je teška igra, zahtijeva velike napore i usklađenost, a mi smo se ovoga puta odlučili za glazbu s vrpce, i to zbog tehničkih razloga, veli redateljica. Minimalistička scena s naslikanim prizorima na sružvi, nadasve lijepo lutke, te pokušaji međudjelovanja s gledateljstvom različitim animacijskim tehnikama u predstavi (stolne lutke, štapne lutke i teatar sjena) pridonijeli su pitkosti pečuške premijere Male pčelice Maje. (Foto: Ákos Kollár)

Branka Pavić Blažetić

Oko božićnog stola

Bogatstvo...

Javna tribina

„Zajedno smo jači...“

U uglednoj književnoj kavani „Hadik“, koju su rado posjećivali mađarski pisci poput Karinthyja, Kosztolányija ili Déryja, 7. prosinca bila je javna tribina Hrvatske samouprave grada Budimpešte, Hrvatske samouprave Novoga Budima i XII. okruga. Glavnogradска је самouprava 2014. godine gospodarila s iznosom od 12 milijuna, XI. okruga umalo s 2 milijuna, a XII. okruga sa 750 tisuća forinti.

Rozalija Sabo, dobitnica Odličja „Ivan Antunović“

Nazočne, koji su se okupili u lijepome broju, pozdravila je predsjednica Hrvatske samouprave grada Budimpešte Anica Petreš Németh. Zahvalila je na radu bivšim zastupnicima Samouprave Stipanu Vujiću, Evi Išpanović i Mariji Lukač, a potom predstavila nove članove: Veru Drajko, Branka Kovača i Stipana Merkovića. Samouprava je uvijek smatrala jednom od svojih bitnijih zadaća podupiranje budimpeštanske Hrvatske škole, tako je 2014. godine novčano potpomoгла tiskanje godišnjaka škole, Tjedan hrvatske kulture, maturalac 12. razreda i za

Dan djece učenike povela na brodarenje do Višegrada. Također je podupirala i djelatnost Zajednice hrvatskih umirovljenika u Mađarskoj te budimpeštanske Hrvatske izvorne plesne skupine. Samouprava je oduvijek smatrala važnom zadaćom očuvanje hrvatskoga jezika, kulture i običaja te tako i potpomagala svako zlaganje glede prinosa k tomu. Sufinancirala je putne troškove državnoga hodočašća te duhovne obnove organizirane u glavnome gradu. Nogometari su redovito sudjelovali na Državnom nogometnom turniru, te turniru grada Trogira, Baje i sela Dušnoka. Tradicijski se priređuje i nogometni turnir „In memoriam

Stipan Pančić“. Predsjednica Petreš jednim od glavnih zadataka Samouprave kojoj je na čelu, smatra pridobiti sve one Hrvate koji su se na popisu pučanstva izjasnili pripadnjicom hrvatske zajednice, pridobiti ih za sudjelovanje

Sveti Nikola dijeli darove.

nje na priredbama i organiziranje priredaba za mladež. „Mislim kako 2015. godine hrvatske samouprave u mađarskome glavnom gradu trebale bi organizirati zajedničke programe, jer zajednički smo jači i možemo osmisiliti sadržajnije programe“ – naglasila je gđa Petreš. Potom je uručila stipendije Samouprave. Srednjoškolska stipendija za deset mjeseci (jednokratna isplata), u iznosu od 50 tisuća forinti dodijeljena je Fanni Czine, gimnazijalki 11. razreda budimpeštanske Hrvatske škole, a stipendija od 100 tisuća forinti (jednokratna isplata) studentici hrvatskoga jezika i književnosti Sveučilišta Loránda Eötvösa Lauri Tišleric. Odličje „Ivan Antunović“ za prinos kulturnome životu pripala je Rozaliji Sabo te ravnatelju zagrebačke Osnovne škole Ante Kovačića Jozu Hrgi.

Uime Hrvatske samouprave XII. okruga o programima Samo-

Predsjednik Hrvatske samouprave II. okruga Stipan Đurić i predsjednica Hrvatske samouprave grada Budimpešte Anica Petreš Németh

uprave nazočne je izvjestio novozabrani predsjednik Stipan Đurić. Samouprava je redovito sudjelovala na svim programima XII. okruga, te priredbama hrvatskih samouprava glavnoga grada. Sufinancirala je gostovanje petrovo-selskog Igrokazačkog društva predstavom „Inka zlato“ u Croaticinim prostorijama. Predsjednik Đurić zahvalio je za rad predsjednici Te-rezi Haklić Hegedüs i zastupniku Lajošu Škrapiću, te predstavio novu zastupnicu Marijanu Mandić. O radu Hrvatske samouprave Novoga Budima nazočne je izvjestila predsjednica Anica Petreš Németh. Samouprava kojoj je na čelu, djelatno se uključuje u sve programe koje organizira Samouprava XI. okruga, te smatra i nadalje važnim njegovanje odnosa s Trogirom, i na kulturnom i na športskome polju. Hrvatska je samouprava podupirala objelodanjivanje hrvatskih izdanja i putovanja u matičnu domovinu Hrvatsku. Uspješno je ostvarena priredba o svetome Emeriku te gostovanja izaslanstva grada Trogira. Događanja su nastavljena u budimskoj crkvi Rane svetoga Franje. Nakon mise na hrvatskome jeziku kratak program za doček svetoga Nikole upriličili su polaznici budimpeštanske Hrvatske škole s pomoću vjeroučiteljice Jelice Körösi. Potom je sv. Nikola svima podijelio darove.

Kristina Goher

Pjesme o svetom Nikoli recitirali su HOŠIG-ovi učenici.

25 ljet kantorica i 20 ljet vjeroučiteljica Hrvatskoga Židana

Žužana Horvat: „Kad se ča činiti mora, onda Bog tomu i moći da!“

Pobožna, skromna, nesebična i ponizna. Skodob i nevidljiva, ali čim više se čuje nje glas, i glasi nje vridnih ruk pri «milovanju» orgulja, prvenstveno u Hrvatskom Židanu, pak onda u Plajgoru, a negda-negda i u Čepregu i u Bika. Rodjena Židanka, Žužana Horvat ljetos je u adventu stupila u 25. jubilej kantoriranja, a ovo je ljeto jur dva deseta u kom dici predaje vjeronauk.

A s tim skupa nepotribno je dalje iskati uzroke za razgovor, kad veljak nam se nudaju i dva jubileji da se najzad vrti kotač vrimenski, na pravi početak. – Kako je naš žitak vas nenadijan, tako je i ov dan došao na prvu adventsku nedjelu pred dvadeset i petimi ljeti, kad je naš kantor naglo umro – začme svoju kantorsku štoricu Žuža Horvat i ide dalje u riči: – Nikogar drugoga nij' bilo, ki je tu školu z-gotovio, to sam ja bila ravno i tako pitanje je postalo i nepitanje – veli polag mlahavoga smiha Židanka, ka je kantorsku školu po-hadjala u Šopronu, međ tim kad je bila zaposlena u kiseškom Domu za zaostavnu dicu. A to već doznajemo iz novinskoga napisa, objavljenoga u austrijski Hrvatski novini, 22. augusta 1986. ljeta. Iako ju je interesirala teologija ter mužika, nije se pripravila za kantoricu, nego za bolničarku, ali s dicom se zabavljati, mladinu učiti, to joj je bila vik želja i jedna prava sanja. – Spomenem se, pred ljudi, vjerniki na prvoj maši bila je prva jačka «Bud' zdrava, dična Marija». No, to se ponavlja po notami, a ja to nisam znala, niti vidila, i to znam da sam simo-tamo igrala, i onda sam dravdošla da človik i gledati mora, ne tek viditi. Pravoda i na ljude poslušati, aš ja moram znati, kako će je peljati s orguljama – kaže nasmijano, drugač jako ozbiljna žena. Polako se i u ovoj «meštiri» nabavi šikanost, ali pri ovom zvanju nigdar nije za pozabljjenje da se Boga služiti mora, a ljudi se k Bogu peljavaju, i tako je ta služba najprvo va višinu zdignuta. Ovo djelo nikako ne smi postati rutina, tvrdi moja sugovornica. Kantorica ili kantor u svim našim selima uglavnom svoje mjesto ima na korušu, sva sriča, jer kako Žuža kaže, kad bi morala igrati i jačiti pred mnoštvom ljudi, ne bi se ufala zahadjati s orguljama. Nje je mišljenje da svaka sveta maša mora biti jedinstvena i po svirki i po jački, a za to se i za tolikimi ljeti mora pripraviti i vježbati človik. – Kad jednu mašu zagotovimo, «Amen i idite u miru!» jur je va meni slijedeća. Jur se va duši pripravljam, kako će to biti. Tako čutim kotno bi bila svaka maša jedno veliko zdihavanje, nešto, ča morem najprije od Boga dostati. A ta zdih morem

Suzana Horvat izobražena kantorica

S jako dobrim uspjehom je 7. junija 1986. ljeta položila ispit na kantorskoj školi u Šopronu Suzana Horvat iz Hrvatskoga Židana. Rodjena 1956. u Židanu, je zaposlena u susjedskom varošiću Kisegu u Zavodu za zaostavnu dicu. U zadnji tri ljeti je hodila na tačaje u Šopron i sada je završila školu s diplomom, da bude mogla na "kraljici instrumentov" na orgulja slaviti Boga a ljudem igrati na duhovnu hasan.

Bogji blagoslov neka ju sprohadja prije nje odgovornosti punoj zadaći! K

vandati da človikovo srce se ne zadusi. Naša je dužnost da se u vjeri povekšujemo, da se ufanje u nami hrani za svakidašnji žitak – lipo reče to naša Žuža, a gđo nju pozna, i zna da svoje misli po hrvatski zna osebujno lipo oblikovati. Tako se drži da je svaka odjačena rič pri maši dvakrat molitva, za to šalno dodaje još da bi sad jur morala jednoč i k maši projti i mirno se strefiti s Bogom u molitvi, iako je

po svaki dan pri maši. Ona bi se veselila, ako bi u budućnosti imala nasljednika u kantoriranju, ali Božja služba ne potribuje samo muzičko znanje, kot veli, nego da se človik sam zna predati ovoj dužnosti pri koj stalno mora stati na raspolažanje, ali je to petak, ali svetak. Ovde niј' postanka, kad je tribi, od početka do konca žitka, služiti se mora. Pri ovom zvanju ne poznaju se riči «ne morem... ne znam.... i za koliko...». Tako tvrdi Židanka, ku smo i u prošlosti gustokrat vidili s dicom pri igrokazu, u omladinskom taboru, a i sa svojimi jačkaricama zbora Peruška Marija, kim je i dirigentica. Te zadaće joj ispunjuju slobodno vrime, a kantorstvo i vjeroučiteljstvo i u nje žitku su postale neophodne zanimacije, kot negda u prošlosti pri velikopoštovani peršona u naši seli. Vjeroučiteljica je u Hrvatskom Židanu točno dva desetljeća, a malo kasnije se je našla u toj profesiji i na Undi i Plajgoru. – Ta rič služba je za me prevelika, aš ako ovo sve ne bi mogla činiti, ne znam kako, i ča bi bilo u mojem žitku. Sve ovo činim veselo. A kad se ča činiti mora, onda Bog tomu i moći da! – a najdraže je mojoj sugovornici, kad ima slobodno vrime i more proteći k Peruškoj Mariji, jer Marija je naša pomoć, ka zna pozlatiti naš žitak.

A kad smo pri vjeri, moramo ovde spomenuti i Svetoga Jožefa koga si je Žuža izbrala za patrona ki je veliku ulogu imao i u nje obiteljskom žitku. Usput doznajemo i to, kako naša jubilarica jur duglje vrime drži za svojega slogena *Slava Tebi, Kristuše*. A na ovom, mi obični prolaznici ovoga svita i ne prahamo se čuditi!

Timea Horvat

DARANJ – Hrvatska samouprava Šomođske županije priređuje Županijski dan Hrvata, u daranjskoj osnovnoj školi, 18. prosinca 2014., u četvrtak u 19 sati. Program se Dana sastoji od dva dijela. U prvoj je Izvješće o ovogodišnjem radu Hrvatske samouprave Šomođske županije, koje će iznijeti predsjednik samouprave Jozo Solga s vijećnicima, a u drugom dijelu je dodjela stipendija. Slijedi kulturni program uz nastup učenika hrvatske nastave iz Barče, KUD-ova Drava i Podravina te „Formacije Tomašin“. Nakon kulturnog programa su za jednička večera i plesačnica uz Orkestar „Vizin“.

BARČA – Kako donosi portal barcsmedia.hu, zastupnici barčanske Hrvatske samouprave imaju javnu tribinu 22. prosinca u zgradbi Gradske samouprave. Izvijestit će o radu u 2014. i planovima za 2015. godinu. U sklopu javne tribine emitirat će film koji je snimila družina javnog servisa MTVA, a koji je prikazan u 50. tijednu ovogodišnjeg (2014.) izdanja Hrvatske kronike emisije Mađarske televizije za Hrvate u Mađarskoj. Radi se filmu od 26 minuta: Proštenje u Podravini.

PEČUH – Primjereno višegodišnjoj tradiciji, i ove godine KUD Tanac, njegovi muški članovi, priređuju Betlehem «Hajd'te, braćo, da idemo». Posjetit će više kuća u hrvatskim naseljima u Baranjskoj i Šomođskoj županiji, od 20. do 22. prosinca.

POTONJA – Dana 20. prosinca u organizaciji potonjske Seoske i Hrvatske samouprave, u tamošnjem domu kulture priređuje se Hrvatski Božić. U programu sudjeluju Orkestar Biseri Drave, potonjska djeca i KUD Drava, kažu načelnik Tamás Reisz i predsjednik Hrvatske samouprave Jozo Dudaš. Nakon programa slijedi druženje.

POGAN – Kako je Hrvatski glasnik obavijestio Milan Sabo, predsjednik Hrvatske samouprave sela Pogana, u organizaciji Samouprave, u Seoskoj kući 20. prosinca, s početkom u 18.30 priređuje se tradicionalna proslava tradicionalnoga Hrvatskog Božića. S radošću se očekuju svi zainteresirani.

MOHAČ – U prostoru Uredskog doma «Dunav» (Duna Irodaház) 21. prosinca, s početkom u 17 sati priređuje se Tamburaški Božić uza sudjelovanje brojnih mohačkih tamburaških sastava i njihovih prijatelja. Nastupaju: Orkestar Orašje, Poklade, Bisernica, Dunavkinje, Mladi tamburaši, Tamburaški orkestar iz Baje, pitomci mohačke tamburaške škole, József Kovács Versendi, majstor narodne umjetnosti, i njegov orkestar, te solisti Vivien Gráf, Éva Menyhárt, Erzsébet Orsós...

Ulaganja u Podravini europskim sredstvima

Nedavno su zatvorena dva europska projekta programa IPA za prekograničnu suradnju Hrvatska – Mađarska u okviru kojih su ostvarena ulaganja i u nekim pograničnim hrvatskim podravskim mjestima.

Projekt „Razvoj biciklističkih ruta u svrhu promocije biciklističkog turizma na području Šomođske županije i Virovitičko-podravske županije“, uz razvijanje i jačanje prijateljskih odnosa hrvatskih i mađarskih građana te poticanja biciklizma povezuje i granična područja Hrvatske i Mađarske u mrežu međunarodnih biciklističkih putova. To je jedan od najvećih projekata dionica dviju najpoznatijih i najvažnijih europskih biciklističkih trasa. U okviru projekta s mađarske strane izgrađen je nasip i asfaltirana kruna nasipa s biciklističkom stazom uz rijeku Dravu u duljini 5736 metara između Brlobaša i Novoga Sela, s dva odmorišta za bicikliste i turiste. Nositelj je projekta bila Uprava za vode južnog Zadunavlja (DDVIZIG) iz Pečuha, a partneri s hrvatske strane bili su Agencija za regionalni razvoj Virovitičko-podravske županije i Hrvatske vode Osijek, a ukupna mu je vrijednost 1.634.192,00 eura bespovratnih sredstava.

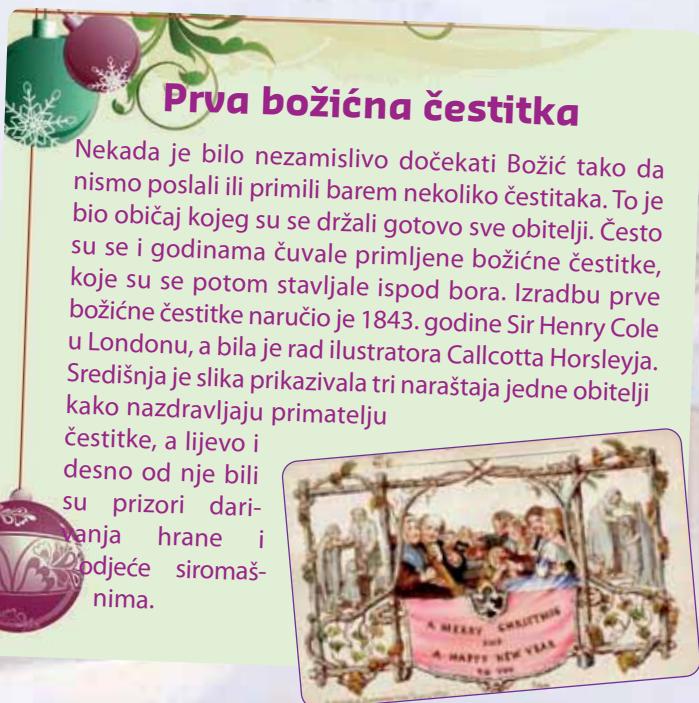
Drugi projekt vezan uz ekoturizam nosi naziv „Dvije rijeke i jedna gora – novi ekoturistički proizvodi Drave, Dunava i Papuka“ osmisili su Udruga za zaštitu prirode i okoliša Zeleni Osijek, Nacionalni park Dunav – Drava i Javna ustanova Parka prirode Papuk. Područje provedbe projekta bila su četiri zaštićena područja: Park prirode Kopački rit, Park prirode Papuk i Regionalni park Mura – Drava u Hrvatskoj te Nacionalni park Dunav – Drava u Mađarskoj. Ukupna je vrijednost projekta bila 1.021.266 eura. U okviru projekta Nacionalni park Dunav – Drava, u Izvaru je istraživačka postaja pretvorena u Ekoturistički centar u kojem će podučavati posjetitelje o zaštićenim prirodnim vrijednostima. Unaprijeđena je Turistička infrastruktura senteškoga prijamnog središta i obnovljen je brlobaški obrazovni centar. Izgrađeno je i prihvatilište za ozlijedene ptice koje će posjetitelji moći promatrati i učiti o njima i o važnosti njihove zaštite. Uspostaviti će se nova poučna staza u Saboču uz koju će se izgraditi potrebna infrastruktura, a za razvoj novih ekoturističkih sadržaja kupljeni su bicikli, kanui te kombi i prikolica. Za obrazovne potrebe muzeja Bijele rode u Kuljketu nabavljeni su klupe, stolovi i interaktivne ploče. U Izvaru, Sentešu i Kuljketu kupljeni su spektivi, dalekozori za promatranje ptica. O ostvarenim ulaganjima i raznim turističkim udrugama napravljeni su dvojezični promidžbeni materijali koji će dati daljnje informacije o mogućnostima ekoturizma na tome području.

Božić – blagdan radosti i mira!

Božić – blagdan radosti i mira!

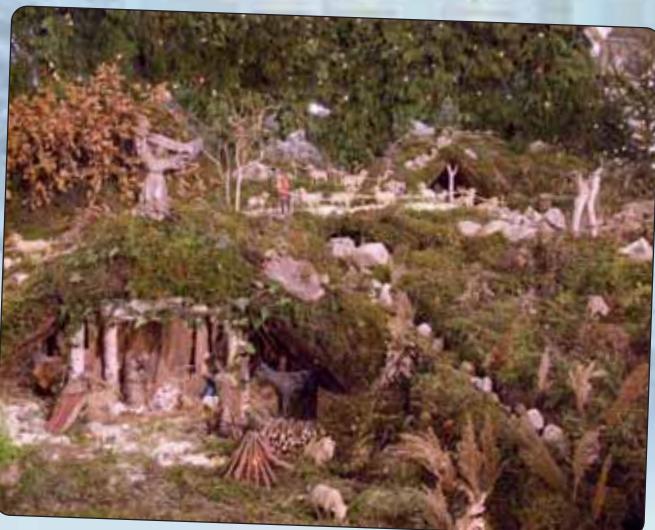
Riječ Božić znači: mali Bog. Božić je prvotni naziv djeteta Isusa, a zatim je prenesen i na sam blagdan njegova rođenja. Dan 25. prosinca kršćani su izabrali za dan slavljenja Isusova rođendana da bi se kršćanskim blagdanom zamijenila velika starorimska svečnost. Kršćani su vrlo rano taj dan Isusova rođenja smatrali i početkom nove godine. Tek je 1691. Crkva prihvatile 1. siječnja kao Novu godinu. Božić je blagdan radosti i mira, pa se tako i proslavlja u obiteljskome krugu. Na Božić kršćani daruju jedni druge ostavljajući na Badnju večer poklone za svoje najdraže ispod božićnog bora, i jedni drugima čestitaju Božić. Vjernicima je Božić na prvome mjestu rođenje Isusa Krista.

Prva božićna čestitka

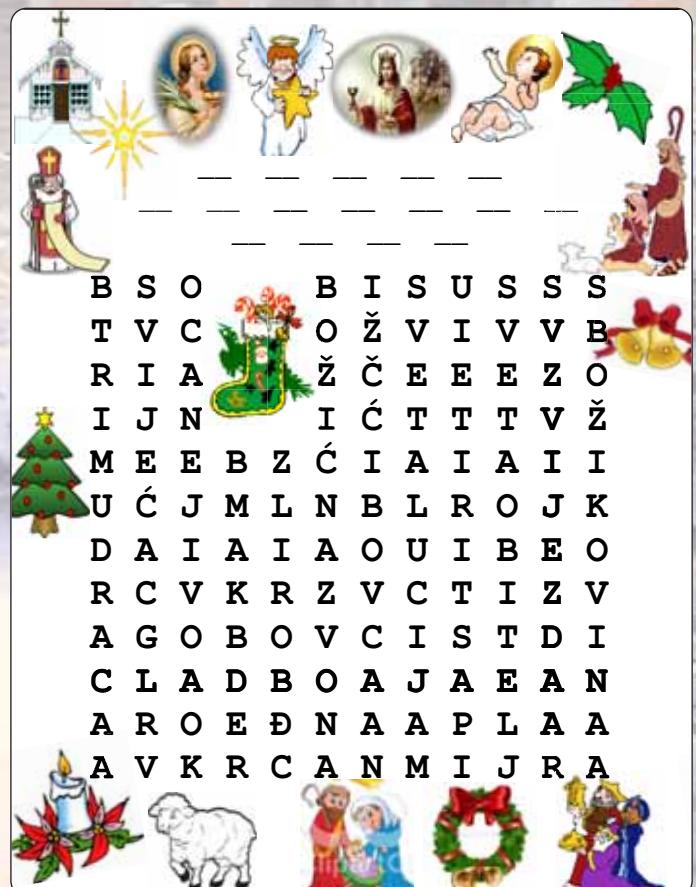
Nekada je bilo nezamislivo dočekati Božić tako da nismo poslali ili primili barem nekoliko čestitaka. To je bio običaj kojeg su se držali gotovo sve obitelji. Često su se i godinama čuvale primljene božićne čestitke, koje su se potom stavljele ispod bora. Izradbu prve božićne čestitke naručio je 1843. godine Sir Henry Cole u Londonu, a bila je rad ilustratora Callcotta Horsleyja. Središnja je slika prikazivala tri naraštaja jedne obitelji kako nazdravljaju primatelju čestitke, a lijevo i desno od nje bili su prizori darivanja hrane i odjeće siromašnima.

Svjetski poznate crkvene jaslice u Verši

U šomođskom selcu Verši (Vörs) već 66 godina zaredom postavljaju crkvene jaslice, na radost vjernika iz cijelog svijeta. Veršanske su jaslice danas, po svemu sudeći, postale najveće crkvene jaslice na svijetu, postavljene na 50 četvornih metara. Biblijski je prizor lani posjetilo više od 40 tisuća posjetitelja. Jaslice, koje sadrže mnoštvo biblijskih prizora, s mnogo podrobnosti, započeo je graditi Tibor Futó 1948. godine, nastavio ih je József Miklosics, a zatim umjetnik Péter Futó (preminuo je ove godine). Za izradbu jaslica upotrijebljeno je čak 1,5 kubnih metara greda, letava i dasaka te 35 borova i druge prirodne građe. Jaslice se mogu posjetiti od 30. studenoga 2014. do 2. veljače 2015.

BOŽIĆNA OSMOSMJERKA

Osmi susret zborova u Sepetniku

Pretkraj godine u Sepetniku se već tradicionalno okupe hrvatski pomurski zborovi na pjevanje, druženje i njegovanje hrvatske glazbene kulture, posebice kajkavske. Ove godine 22. studenoga u Prosjetnom centru „Pál Királyi“ okupilo se 150-ak pjevača iz Fićehaza, Kerestura, Mlinaraca, Pustare, Serdahela, Sumartona, Kaniže i Sepetnika te umalo trideset tamburaša iz Kerestura, Sumartona i Kaniže. Susret pomurskih zborova već osmi put zaredom organizira sepetnička Hrvatska samouprava u suradnji sa Županijskom hrvatskom samoupravom.

– Dosada još nikada nije bilo toliko sudionika, pa ni gledatelja kao ove godine. – s radošću je ustvrdio predsjednik sepetničke Hrvatske samouprave Zoltan Markač. – Odazvali su se svi zborovi, a došao je i lijep broj gledatelja, to nam je dokaz da vrijedi organizirati

Veseli sepetnički zbor

Sumartonski pjevački zbor uz pjesmu „Mi smo dečki“ dočarao je i prizor zagorskih krčma.

takve susrete, jer rado dolaze i zborovi i ljubitelji hrvatskih pjesama. – reče predsjednik. Inače, u Sepetniku ne živi velik broj Hrvata, ali mala zajednica aktivna je u svome mjestu. Njihov rad cijene i mještani, te rado posjećuju njihove priredbe. Tijekom večeri gledatelji su mogli slušati vrlo raznovrstan i zanimljiv zborски program. Neki od zborova pripremili su se s pomurskim pučkim pjesmama, drugi s dalmatinskim, bilo je i dobrih starogradskih pjesama, adventskih, s tamburaškom pratnjom ili bez nje, s pratnjom harmonike, solopjevanja ili samo tamburaške glazbe bez pjevanja. Nakon nastupa druženje se nastavljalo uz tradicionalna pomurska jela, koja su pripremili članovi sepetničke hrvatske zajednice.

beta

Fićehaski zbor

Kaniški tamburaši

KERESTUR – Početkom 2014. g. utemeljen je Hrvatski savjet za pomoć nadarenim osobama. Među članovima je 17 organizacija i ustanova iz Đurško-šopronsko-mošonske, Zalske i Željezne županije. Članovi Savjeta, na čelu s predsjednikom Anicom Kovač, nedavno su se sastali kako bi zajedno kandidirali projekt za organiziranje raznih aktivnosti za nadarene osobe. U okviru projekta pripremili bi se učenici na državno natjecanje iz hrvatskoga jezika, učili folklor, ustrojile bi se filmske radionice, natjecanje u kazivanju stihova i proze, plesačnica i drugi programi vezani za očuvanje hrvatskoga jezika i kulture. Programi bi se provodili u pomurskim i u petrovselskoj osnovnoj školi.

KERESTUR – Dom kulture toga naselja 5. prosinca priredio je program „Dođi nam, sveti Nikola“. Voditeljica ustanove Eržebet Deak čekala je djecu i njihove roditelje na druženje uz pjesmice o sv. Nikoli i slatište, a u dom je stigai i sveti Nikola, i to s raznim poklonima.

SERDAHEL – Kulturno i športsko društvo naselja već godinama na Dan svetog Nikole organizira pohod po selu. Sveti Nikola sa svojim pomoćnicima na konjskim zapregama prolazio je kroz selo navečer 5. prosinca i nagrađivao djecu.

PETROVO SELO – Na prvoj adventskoj nedelji pred nabito punim kulturnim domom u Petrovom Selu je održan predbožićni koncert, na kom su na poziv mjesnoga ženskoga zbora Ljubičica, uz domaći korus i tamburaše, nastupili jačkarni zbor Zora iz Kisega ter mišani zbor iz Eberave. U prošle dane širom Gradišća su se pozvali stanovnici na predbožićno druženje uz nažganje svić.

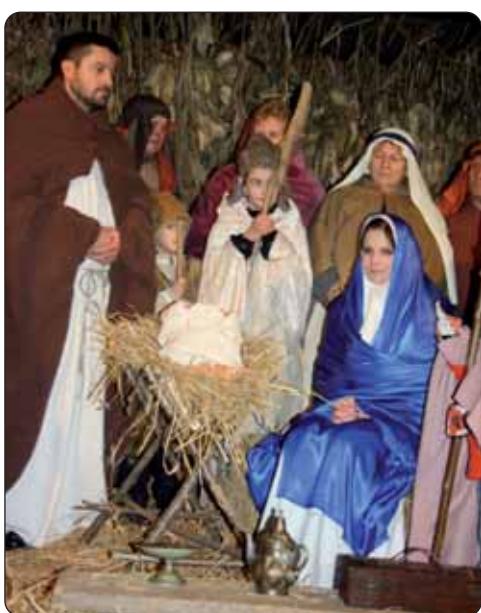
U organizaciji katolske Hrvatske samouprave, djecu je obradovao sv. Nikola.

Žive jaslice u Sumartonu

U organizaciji Društva Horvata kre Mure i KUD-a Sumarton, 21. prosinca u sumartonskome crkvenom dvorištu, s početkom u 17 sati priređuju se Žive jaslice. Upri-

zorenje Isusova rođenja predstavit će članovi sumartonskoga kulturnog društva u suradnji s pjevačkim zborovima i tamburšim okolnih mesta. Bude li loše vrijeme, program će se premjestiti na dva dana kasnije, na 23. prosinca, kada će spomenuti program početi u 18 sati na istome mjestu.

DOČEKAJMO NOVU GODINU 2015.

Dočekajte novu, 2015. godinu u ugodnom raspoloženju na otoku Pagu u Hotelu „Zavičaj“

31. prosinca 2014. – 3. siječnja 2015.

Program:

31. prosinca: Dolazak gostiju, primanje gostiju uz dobrodošlicu (s domaćom travaricom) od 11 do 13 sati ručak u hotelu, zauzimanje smještaja. Večera od 19 do 21 sat. Doček Nove godine

1. siječnja: Prijepodne kušanja paških sirova (četiri vrste) i paških vina (burin, žutica i gogić) u vinariji „Denis Rako“. Poslijepodne razgledavanje grada Zadra.

2. siječnja: U prijepodnevnim satima zajedničko pečenje paške janjetine na ražnju i fiša u kotlu, pa posjet gradu Pagu.

3. siječnja: poslije doručka (od 9 do 11 sati) polazak doma.

31. prosinca i 1. siječnja svira martinački sastav „**Podravka**“. 31. prosinca vatromet i tombole s lijepim nagradama.

Cijena: Troškovi četverodnevног (tri noćenja) boravka s punim pansionom (švedski stol: doručak, ručak i večera), sa svečanom večerom (šampanjcem) i s naznačenim programima: **138 eura**. U cijenu je uključeno i besplatno kušanje domaće rakije i orahovca za vrijeme cijelog boravka te korištenje novoizgrađenim wellness-centrom.

Adresa: Vlašići, 23249, Sv. Jeronima 7. Otok Pag, Pansion Zavičaj

Rezervacije: tel.: +36/20/399-1686, +385/98/376-990. faks: +385/23/616-064, tibor.radics.hr@gmail.com, www.zavicaj.try.hu.

SAMBOTEL – Hrvatska samouprava spomenutoga grada srdačno Vas i Vašu familiju poziva na tradicionalnu božićnu svetačnost 21. decembra, u nedelju, početo od 15 uri, u veliku dvoranu sjedišća Hrvatske samouprave (Ulica Sándora Kisfaludyja 1). U programu nastupaju tamburaši iz Sambotela, hrvatska grupa iz čuvavnice „Tvrđava povidajkov“, dica iz Osnovne škole „Mihály Váci“, Simfoniski orkestar Savaria i jačkarni zbor Djurdjice. Prièredu pinezno podupira Hrvatska samouprava Željezne županije.

ZAGREB – Kako donosi web-portal ika.hr, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić 11. prosinca u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu primio je dr. sc. Gordana Glića Radmana, veleposlanika Republike Hrvatske u Mađarskoj.

Sveti Nikola u Hrvatskom vrtiću Miroslava Krleže

Fotoreportaža: Ákosa Kollára

Na putu petroviski betlehemari

Lip je običaj u Petrovom Selu da u adventu se ganu školari 6. razreda mjesne Dvojezične škole zaželjiti svim stanovnikom naselja blažene božićne svetke i srično Novo Ijeto. Ovo Ijeto morali su rano začeti dica ov predbožični pohod, pokidob nije je već u 6. razredu nego petero, a u minula ljeta mogle su se iz jednoga razreda još i dvi grupe projti. Ovako su malo brže obišli sve stanje Petrovoga Sela. Od 1. decembra, veljak za prvom adventskom nediljom su se uputili petroviski čestitari, pod peljanjem razrednice Nikole Timar. U škurini zvončari i jačke daleko glušu, tako najpr nazivisujući, bliže se vrime dolaska maloga Ježuša. Moramo još dodati da čestitke i jačke, od početka do kraja, su sve na našem lipom hrvatskom jeziku, za što posebna pohvala pripada šikanoj dici ka su vjerojatno dane dugo pripravljala za ovu hvalevridnu misiju. Ne moremo ni to забити, da kakav veliki alдов je to, po svaki dan ići k zornici, potom u školu, a po napisanju lecke, ganut se na put za to da druge ljudi razveselu. Zato hvalimo svaki trud talentiranih školarov, učiteljic i roditeljev, a pravoda ni vridni dari neće izostati po svakom nastupu.

Obavijest

Dragi Hrvati i Hrvatice, poštovani čitatelji! Iz tiska je izašao Hrvatski kalendar 2015., zanimljivo štivo na dvjestotinjak stranica, s nizom fotografija o događanjima među Hrvatima u Mađarskoj u 2014. godini. Hrvatski je kalendar godišnjak Hrvata u Mađarskoj, najčitanija knjiga već desetljećima. Po povoljnoj cijeni od 800 Ft, neka i ovogodišnji kalendar bude ukras Vašega doma. Naručite ga u Izdavačkoj kući Croatica. Adresa: Croatica Nonprofit Kft. 1065 Budapest, Nagymező u. 68. Telefon/faks: +36 1 269 2811, e-mail: croatica@croatica.hu.

2015
HRVATSKI KALENDAR